

Arrest

nr. 319 783 van 10 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 4 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat J. WALDMANN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 3 april 2022 binnenkwam samen met haar zes kinderen, diende op 7 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 4 juli 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 5 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 07/04/2022

Overdracht CGVS: 01/08/2022

U werd op 6 mei 2024 van 8u37 tot 12u56 gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat meester Gargili ter vervanging van meester Waldmann was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Geledi-clan te behoren. U bent geboren op [...] januari 1986 in de wijk Ceelqode van de stad Afgooye uit het gelijknamig district van de provincie Lower Shabelle, waar u tot aan uw vertrek verbleef. Toen u jong was, ging u kortstondig naar de Koranschool. Uw vader en moeder waren landbouwers en hadden landbouwvelden waarop zij maïs en bonen teelden.

Op 23-jarige leeftijd stierf uw broer O. aan een natuurlijke dood. Hij verbleef sinds 2007 of 2008 in Duitsland. Uw tweelingbroers H. en H. wonen bij uw moeder in Afgooye. In 2008 trouwde u met M.A.A.. Jullie kregen samen zes kinderen. In 2015 verliet uw echtgenoot Afgooye omwille van problemen met Al-Shabaab. Hij leverde namelijk zaken voor AMISOM.

In 2020 stierf uw vader ten gevolge van een motorongeluk. Hierna opende u een eetcafé. In de eerste maand van 2022 kwamen er overheidssoldaten langs. Ze kochten iets en gingen dan weg. Meteen hierna werd u opgebeld door onbekende personen. U werd gewaarschuwd niet meer te verkopen aan de soldaten.

Een paar dagen later kwamen er opnieuw soldaten. U verkocht hen zoetigheden. Meteen nadat ze weggingen werd u opnieuw gebeld en werd u opnieuw gezegd niets te verkopen aan de soldaten. Wanneer de soldaten een paar dagen later opnieuw kwamen, weigerde u hen iets te verkopen. Een van de soldaten richtte het wapen naar u en vroeg of u een Al-Shabaab sympathisant was. U werd ook geslagen met het wapen. U verstopte u onder tafel. De soldaat vuurde ook twee kogels, u werd hierdoor niet geraakt.

Wanneer de soldaten weg waren werd u opnieuw gebeld. Ze vroegen u of u had gezien dat ze twintig dollar hadden overgemaakt. U mocht daar uw lijkwade mee kopen. U was erg in paniek en werd naar huis begeleid door uw burens. Die avond vertelde u aan uw moeder wat er gebeurd was. Uw moeder besloot een oplossing voor u te zoeken. U bleef twee dagen thuis.

Op 8 januari werd u om drie uur 's nachts uit Afgooye gesmokkeld. U bent naar een vriend van uw oom in Mogadishu gegaan. Uw kinderen volgden kort hierna. U bleef hier in totaal een maand alvorens uw vertrek uit Somalië.

U verliet Somalië in februari 2022 en bereikte België op 3 april 2022. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 7 april 2022.

Uw zes kinderen S., S., A., O., S-A. en A. staan op de bijlage van uw verzoek. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden door Al-Shabaab. U vreest eveneens dat uw dochters – die reeds besneden zijn – door uw schoonmoeder een nog ergere vorm van besnijdenis zullen moeten ondergaan. Verder vreest u dat uw dochters verkracht zullen worden en uw zonen gebrainwasht zullen worden door Al-Shabaab.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een identiteitsbewijs en besnijdenisattesten van u en uw dochters.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en

EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06.05.2024 (verder NPO), p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt effectief recent afkomstig te zijn uit de stad Afgooye van het gelijknamig district in de provincie Lower Shabelle.

U hebt weliswaar een redelijke kennis van de lokale geografie en van de lokale clans, maar uw kennis over de meest recente natuurrampen, de Somalische seizoenen en de politieke situatie in uw regio is te beperkt om te concluderen dat u er recent hebt verbleven.

Eerst en vooral dient opgemerkt dat uw kennis over de recente natuurrampen die zich hebben voorgedaan in uw regio te beperkt is om te concluderen dat u er recent hebt verbleven.

U geeft wel nog correct aan dat de laatste overstromingen in Afgooye plaatsvonden in 2020, maar gevraagd naar de precieze periode van de laatste overstromingen, moet u het antwoord schuldig blijven en verklaart u zich de maand niet te herinneren (NPO, p.21). Daarenboven wordt opgemerkt dat u niet doorleefd kan vertellen over hoe u deze overstroming persoonlijk hebt beleefd. Hiernaar gevraagd, stelt u louter dat er een overstroming was, dat het in 2019 regelmatig heeft geregend, en dat de rivier soms droog stond en soms vol met water (ibid.). Gevraagd om te focussen op de overstroming van 2020 en te vertellen over hoe u die heeft beleefd, antwoordt u zeer algemeen en summier dat huizen verwoest raakten en mensen moesten verhuizen

(*ibid.*). Gevraagd welke wijken of dorpen bij de oevers overstroomd raakten, antwoordt u niet op de vraag en zegt u dat de mensen van uw clan daar niet wonen (*ibid.*). Indien u werkelijk in Afgooye verbleef op het moment dat de stad door dergelijke overstromingen werd getroffen, kan redelijkerwijze worden verondersteld dat u hierover uitgebreider kan vertellen, zelfs al verliet u uw huis zelden.

Uit informatie van het CGVS blijkt dat in juli 2020 zo'n 27 000 mensen in Lower Shabelle ontheemd raakten door overstromingen (zie blauwe map, stuk 11). In Afgooye stroomde de Shabelle-rivier buiten haar oevers in Balguri, Damaley, Raqeyle en Aytire en werden 6 500 mensen getroffen, waarvan er 3 000 hun huizen dienden te verlaten. Raqeyle, Balguri en Aytiro zijn plaatsen die u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud noemde als wijken in Afgooye (NPO, p. 5 en 6) en waarmee u dus bekend bent. Uw schoonmoeder verhuisde naar de wijk Aytiro (NPO, p. 13). Ook de wijk Damaley kent u, aangezien u daar naar de markt ging (NPO, p. 7). Het is dus uiterst merkwaardig dat u deze nabijgelegen wijken waarvan u er sommige regelmatig persoonlijk bezocht niet zou kunnen aanduiden als plaatsen die hard werden getroffen door de meest recente, betekenisvolle overstroming in uw stad voor u het land verliet.

Ook over de droogtes die plaatsvonden in uw regio was uw kennis zeer lacunair en beknopt. Gevraagd of er nog andere natuurrampen hebben plaatsgevonden in uw regio de laatste jaren voor uw vertrek, geeft u aan de vraag niet te begrijpen (NPO, p.21). Gevraagd of er ooit droogtes waren, begint u over de rivier die ooit overstroomd raakte (*ibid.*). Wanneer de vraag opnieuw wordt gesteld, antwoordt u kortweg "ja" (*ibid.*) Gevraagd wanneer er droogtes hebben plaatsgevonden, zegt u dat u het jaar niet kan opnoemen, maar dat er wel droogtes zijn geweest (NPO, p.21-22). U voegt hierna nog toe dat u denkt dat het in 2013-2014 was (NPO, p.22).

Uit bronnen waarover het CGVS beschikt blijkt dat er meerdere droogtes waren in uw regio de jaren voor uw vertrek. De droogte van 2010-2011 sloeg hard toe in grote delen van Somalië, en meer bepaald in uw regio Lower Shabelle. Uit een artikel van de Verenigde Naties (VN) blijkt dat in uw regio het percentage van acute ondervoeding boven de 30 procent lag en ten gevolge hiervan tienduizenden Somaliërs stierven (zie blauwe map, stuk 1). De droogtemonitor van de VN – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van november 2010 t.e.m. mei 2011 in uw district Afgooye, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (zie blauwe map, stuk 2).

Ook in 2016-2017 werd Somalië, en meer bepaald uw regio Lower Shabelle en uw district Afgooye, geteisterd door droogte. Uit een artikel van de World Health Organization (WHO) blijkt dat de helft van de Somalische bevolking in 2017 dringend humanitaire hulp nodig hadden ten gevolge van de droogte en een verergerende voedselcrisis (zie blauwe map, stuk 3). Uit een tweede artikel opgesteld door de Somalische federale regering blijkt dat in maart 2016 en februari tot midden maart 2017 de rivier Shabelle volledig uitgedroogd was, wat al dertig jaar niet meer gebeurd was, en dat in Lower Shabelle 80% van het oppervlaktewater opgedroogd was en het water in de meeste boorgaten abnormaal laag stond (zie blauwe map, stuk 4). De droogtemonitor van de VN – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van oktober 2016 t.e.m. november 2017 in uw district Afgooye. Er dient herhaald dat dit betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (zie blauwe map, stuk 5).

Het feit dat u als levenslang inwoner van Afgooye-stad foutief verwijst naar de jaartallen 2013-2014 wanneer u naar periodes van droogte wordt gevraagd en u op geen enkel moment kan verwijzen naar de droogtes van 2010-2011 en 2016-2017 die keihard toesloegen in uw regio (en in veel andere delen van Somalië), doet ernstig twijfelen aan uw verklaringen over uw recente verblijfplaatsen voor uw komst naar Europa. Dat u bovendien over de door u aangehaalde droogte niet duidelijk kan aangeven hoe lang en hoe hard deze droogte toesloeg in uw stad en wat voor gevolgen ze er veroorzaakte voor de maatschappij waarin u leefde en uw eigen gezin doet nog meer twijfels rijzen. Zo kent u geen namen van organisaties die voedsel uitdeelden en heeft u geen weet van intern ontheemden ten gevolge van deze droogte aangezien jullie zelf "niet gevlucht zijn" (NPO, p. 22).

Daarenboven blijkt uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend. Gevraagd welke seizoenen er zijn in Somalië, vermeldt u enkel Xagaa en voegt u toe dat u de seizoenen niet kent (NPO, p.19). Gevraagd of u ze echt niet kan opnoemen, herhaalt u dat u de seizoenen niet kent en begint u over een ander onderwerp (NPO, p.20). Wanneer u dan gevraagd wordt waarom u de seizoenen niet kent, antwoordt u dat er een seizoen genaamd Jilal is, de warmte, en herhaalt u dat Xagaa ook een seizoen is (*ibid.*). U voegt nog toe ze niet goed te kennen en vraagt om dit te laten vallen (*ibid.*). Geconfronteerd met de vaststelling dat het opmerkelijk is dat u lid bent van een landbouwfamilie en de seizoenen niet kent, voegt u plots Gu en Deyr toe aan het lijstje van seizoenen en verklaart u nog dat Deyr het seizoen is wanneer maïs geoogst wordt (*ibid.*). Er dient echter opgemerkt dat uit objectieve informatie van het CGVS blijkt dat maïs geoogst wordt in januari en in juni/juli, en dus in de seizoenen Jilal en Xagaa (zie blauwe map, stuk 9-10).

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u als lid van een landbouwfamilie met maïs- en bonenvelden die woont in een regio waar de meeste mensen hun inkomen halen uit de landbouw, beter op de hoogte bent van de namen en de volgorde van de seizoenen, alsook van de oogsttijd van maïs. Er kan verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw profiel van landbouwerdochter afkomstig uit een rurale omgeving in Somalië.

Ten slotte blijkt u onwetend over de politieke situatie in uw regio. Gevraagd wie het hoofd van uw district of regio is, antwoordt u "A.M.O.M." (NPO, p.22). Gevraagd sinds wanneer hij dit is, antwoordt u te denken sinds 2018, maar de jaren niet goed te kennen (ibid.). Wanneer u dan gevraagd wordt wie er voor A.M. de district commissioner was, zei u het u niet te herinneren, niets van politiek te kennen en die naam enkel in 2018 te hebben gehoord (ibid.). Ook kon u geen bekende personen uit de politiek in uw regio opnoemen (ibid.). Uw gebrekkige kennis omtrent de politieke leiders in uw regio is opmerkelijk.

Ook opvallend is de vaststelling dat u niet weet sinds wanneer de Somalische overheid Afgooye opnieuw in handen heeft (NPO, p.22-23). Hiernaar gevraagd, moet u het antwoord schuldig blijven, stelt u niets van politiek te kennen en verwijst u vreemd genoeg naar de verdwijning van uw man als reden voor uw desinteresse in politiek en demotivatie in het leven (ibid.). Nochtans situeert u de verdwijning van uw man rond 2015 à 2016 (NPO, p. 14 en vragenlijst CGVS, punt 5), terwijl de Somalische overheid in 2012 – en dus meerdere jaren voor het vertrek van uw echtgenoot – de macht overnam in uw stad. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Afgooye op 25 mei 2012 werd heroverd na een gezamenlijke operatie tussen de African Union (AU) en Somalische veiligheidstroepen (zie blauwe map, stuk 6-7). Hoewel deze machtsovername niet gepaard ging met zware gevechten, blijkt uit objectieve bronnen dat er veel spanning was in de stad en de inwoners bang waren om hun huis te verlaten, dat theestandjes en andere handelszaken gesloten bleven en dat tanks van de AU de stad hadden omsingeld (ibid.). Daarenboven verklaart u ook vlakaf dat u niet weet wie er voor de overheid de macht had in uw stad (NPO, p. 23). Gevraagd of u dan niet weet dat Al-Shabaab de macht had in uw regio voor 2012, antwoordt u naast de kwestie dat u de jaartallen niet kent, maar u wel weet dat Al-Shabaab daar geweest is (ibid.). Dat u een impactvolle gebeurtenis als de machtsovername door de overheid in 2012 niet kan situeren in de tijd en u bovendien niet spontaan kan vertellen dat Al-Shabaab de macht had voor de overheid die overnam doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recente herkomst.

Verder kon u weinig kwijt over de verschillende groeperingen of legers die er hebben gevochten (NPO, p.23). Hiernaar gevraagd, zegt u kortweg dat de overheid heeft gevochten tegen Al-Shabaab (ibid.). Gevraagd om hier wat meer over te vertellen, zegt u niets te weten over de politiek, er niet bij betrokken te zijn geweest en geen verslaggever te zijn die de mogelijkheid heeft alles te horen (ibid.). Wanneer u dan geconfronteerd wordt met het feit dat u bij de DVZ vertelde dat uw man met AMISOM werkte en het dus opvallend is dat u hier dan niets over vertelt wanneer u gevraagd wordt naar specifieke groeperingen of legers, antwoordt u naast de kwestie (NPO, p.23-24). Ook over de nationaliteiten van de militairen die aanwezig waren in Afgoye kan u geen informatie verschaffen (ibid.).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit de stad Afgooye uit het gelijknamig district van de provincie Lower Shabelle.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afgooye heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien maakt u niet aannemelijk een alleenstaande vrouw te zijn. U legt ten eerste tegenstrijdige verklaringen af omtrent het overlijden van uw vader. Bij de DVZ verklaarde u namelijk dat hij nog in leven was en in Afgooye woonde (zie verklaring DVZ, vraag 13a). Op het CGVS verklaart u plots dat hij in 2020 overleed ten gevolge van een beenbreuk na een motorongeluk (NPO, p.8). Er dient opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat uw vader zijn been brak bij een ongeluk met zijn motorfiets en u daarom een klein eetcafé moest openen om te kunnen voorzien in het onderhoud van uw kinderen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). U rept er echter met geen woord over het overlijden van uw vader ten gevolge van die beenbreuk. Het CGVS heeft dan ook grote twijfels bij uw verklaring dat uw vader in 2020 stierf ten gevolge van een beenbreuk.

Ook dient er gewezen te worden op het feit dat uw jongere tweelingbroers momenteel meerderjarig zijn en dat de broer van uw moeder uw reis mee organiseerde. U verklaarde namelijk bij de DVZ dat uw tweelingbroers H. en H. op het moment van het interview, 28 juli 2022, zo'n 17 jaar oud waren (zie verklaring DVZ, vraag 19). Op de vraag wie uw reis organiseerde, antwoordde u dat uw moeder en haar broer de smokkelaar hebben geregeld (zie verklaring DVZ, vraag 32). Er dient te worden vastgesteld dat u weldegelijk over een mannelijk netwerk beschikt in Somalië.

Daarenboven vreest u dat uw dochters – die reeds besneden zijn – bij een terugkeer naar Somalië zullen worden herbesneden, maar slaagt u er niet in om die vrees aannemelijk te maken (NPO, p.11). U verklaart hierover dat uw schoonmoeder u zei dat ze uw twee dochters op een ergere manier zal laten besnijden (ibid.). Gevraagd waarom uw schoonmoeder dit zou doen, antwoordt u dat ze de moeder van uw echtgenoot is en u haar niets kan zeggen (ibid.). Wanneer u nog eens wordt gevraagd waarom uw schoonmoeder uw dochters zou willen herbesnijden terwijl ze al type 2 besneden zijn, verklaart u dat de dag dat uw meisjes werden besneden u geschreeuwd hebt en ze daarom niet goed besneden zijn (ibid.). Gevraagd op welke manier uw dochters niet goed besneden zijn, zegt u te hebben geschreeuwd en gehuild (ibid.). Wanneer u dan geconfronteerd wordt met de vaststelling dat uit jullie besnijdenisattesten blijkt dat u op dezelfde manier bent besneden als uw dochters en het dus niet duidelijk is waarom uw dochters niet goed zouden besneden zijn, erkent u dat dit inderdaad zo is, maar dat als ze groot worden ze zullen worden herbesneden (NPO, p.11-12). Door louter de blote bewering te herhalen dat uw dochters bij terugkeer zullen worden herbesneden, zonder enigszins concreet te duiden waarom hun reeds uitgevoerde besnijdenis niet langer zou volstaan, maakt u deze vrees niet aannemelijk.

Verder dient opgemerkt dat uw dochter S. die momenteel veertien jaar is op zesjarige leeftijd is besneden en A. die momenteel twaalf jaar is op driejarige leeftijd (NPO, p.13). Zij hebben Somalië verlaten toen zij respectievelijk twaalf en tien jaar oud waren. U hebt de laatste zes à zeven jaar in Somalië kunnen vermijden dat uw dochters werden herbesneden. Het is dan ook geheel onduidelijk waarom u dat nu niet langer zou kunnen. Hiernaar gevraagd, antwoordt u dat uw schoonmoeder toen is verhuisd naar een ander huis in een naastgelegen wijk en jullie ruzie hadden over de kinderen (ibid.). Dat u de herbesnijdenis van uw dochters enkel en alleen hebt kunnen tegenhouden omdat uw schoonmoeder verhuisd is komt weinig serieus over. Wanneer u dan opnieuw gewezen wordt op het feit dat u het al een hele periode hebt kunnen tegenhouden en het niet duidelijk is waarom u dit bij een terugkeer niet opnieuw zou kunnen doen, antwoordt u dat uw schoonmoeder een bedreiging heeft geuit en u heeft gezegd dat ze uw dochters opnieuw zal besnijden (NPO, p.13). Gevraagd wanneer ze deze bedreiging heeft geuit, zegt u dat ze dit deed wanneer uw dochters werden besneden (ibid.). Ook voegt u nog zaken toe omtrent de status van een onbesneden meisje, iets wat in het geval van uw dochters niet van toepassing is (ibid.).

Wanneer u nog maar eens wordt geconfronteerd met de vaststellingen dat uw dochters reeds besneden zijn en dat u nog zes à zeven jaar in Somalië bent gebleven zonder dat ze werden herbesneden door uw schoonmoeder, antwoordt u dat uw schoonmoeder u zei dat ze zou wachten tot ze ouder waren (NPO, p.14). Gevraagd waarom ze dit nog zou doen op latere leeftijd, zegt u vaagweg dat uw schoonmoeder doet wat zij wil en het de cultuur van oudere mensen is (ibid.). Uw verklaringen omtrent de herbesnijdenis van uw dochters blijken dermate vaag en onaannemelijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

De medische attesten opgesteld op 21 juni 2022 door dokter N. die u voorlegt in verband met de vrouwelijke genitale verminking van uw twee dochters S. en A. tonen louter aan dat zij een besnijdenis type 2 hebben ondergaan. Er kan hieruit echter geen vrees bij terugkeer worden vastgesteld (cf. supra).

Wat betreft uw vrees dat uw dochters zullen worden verkracht bij een terugkeer naar Somalië, dient opgemerkt dat dit een louter hypothetische vrees is die u niet kan staven met enige concrete en gedetailleerde elementen (NPO, p.14). U verklaart enkel dat er veel, zelfs jonge, meisjes worden verkracht in Somalië (ibid.). Door te verwijzen naar algemene praktijken van seksueel misbruik in Somalië slaagt er echter niet in om een individuele en reële vrees bij terugkeer in hoofde van uw dochters aan te tonen.

Aangaande uw verklaring dat uw zonen zullen worden gehersenspoeld door Al-Shabaab dient opgemerkt dat dit opnieuw een hypothetische vrees is die u niet kan staven met enige concrete en gedetailleerde elementen (NPO, p.14). Zo verklaart u dat u hebt horen zeggen dat er kinderen werden meegenomen door Al-Shabaab (NPO, p.18). Gevraagd om dit concreet te maken, geeft u het voorbeeld van een meisje dat plots verdween en een ander meisje dat werd neergeschoten (ibid.). Wanneer u dan gevraagd wordt om te schetsen wat u denkt dat uw zonen zal overkomen en hier een voorbeeld van te geven, verklaart u dat er twee à drie jongens uit uw wijk zijn meegenomen (ibid.). Hierover doorgevraagd, vertelt u niet te weten wie hen heeft meegenomen en naar waar naartoe. Ook zegt u niet te hebben gevraagd wat er precies met hen is gebeurd (ibid.). U laat het na concrete en gedetailleerde elementen te vermelden en slaagt er dus niet in om een individuele en reële vrees bij een terugkeer in hoofde van uw zonen aan te tonen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Het medisch attest omtrent uw eigen vrouwelijke genitale verminking, ook opgesteld op 21 juni 2022 door dokter N., toont aan dat u een besnijdenis type 2 hebt ondergaan. Wanneer u gevraagd wordt waarom u dit voorlegt, zegt u geen idee te hebben en dat uw sociaal assistent u gevraagd heeft dit af te geven (NPO, p.11). Uit uw verklaringen blijkt dus niet dat u een vrees koestert bij terugkeer met betrekking tot uw eigen vrouwelijke genitale verminking. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het door u neergelegde medisch document niet van die aard is dat deze de door u beweerde regio van herkomst kan staven.

Wat betreft het door u neergelegde certificaat van identiteitsbevestiging dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische documenten, waaronder identiteitsbewijzen zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst op te heffen.

De medische attesten in verband met de vrouwelijke genitale verminking (type 2) van uw dochters werden reeds hierboven besproken.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 06.05.2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden (NPO, p.2). Ook werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een manifeste appreciatiefout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het redelijkheidsbeginsel, de zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht.

Verzoekster meent dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel als vrouw uit een conservatieve achtergrond die amper scholing heeft genoten.

Gelet op haar profiel is verzoekster dan ook van mening dat ze wel degelijk voldoende en correcte informatie heeft gegeven omtrent haar regio van herkomst. Verzoekster verwijst hierbij naar haar reeds afgelegde verklaringen.

Ook stelt verzoekster dat de veiligheidssituatie in haar gebied van herkomst de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt. Verzoekster hekelt het gebrekkige onderzoek hieromtrent.

Wat betreft het geweld tegen vrouwen, is dit dagelijkse kost in Somalië. Alleen daarom dient België bescherming te bieden aan verzoekster.

Voorts benadrukt verzoekster de problematiek van haarzelf en haar dochters inzake genitale verminking en stelt dat dit wel degelijk dient te worden beschouwd als vervolging. In dit verband verwijst verzoekster tevens naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en onderstreept ze het risico op herbesnijdenis. In geval van terugkeer naar Somalië, kunnen verzoekster en haar dochters een man ontmoeten, waarmee ze, al dan niet gedwongen, zullen (moeten) trouwen en alsnog worden herbesneden. Verzoekster verwijst hierbij naar landeninformatie waaruit de hoge prevalentie van besnijdenissen blijkt.

Tot slot stelt verzoekster op theoretische wijze dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden recente herkomst daar haar kennis van de droogteperiodes, overstromingen en seizoenen ontoereikend is (i) en haar kennis van de lokale politieke situatie gebrekkig is (ii). Voorts slaagt verzoekster er niet in aannemelijk te maken dat ze een mannelijk netwerk ontbreekt in Somalië gelet op haar inconsistente verklaringen (iii). De bestreden beslissing overweegt nog terecht dat verzoeksters vrees tot herbesnijdenis in hoofde van haar dochters niet aannemelijk is daar ze er niet in slaagt om te duiden waarom een zulke procedure zou nodig zijn (iv) en verzoekster probleemloos met haar dochters in Somalië verbleef zonder dat ze werden herbesneden (v). Tot slot wordt terecht geoordeeld dat de vrees voor verkrachting van haar dochters en haar vrees dat haar zonen zullen worden gerekruteerd door Al-Shabaab louter hypothetisch is (vi).

Wat haar kennis betreft beperkt verzoekster zich ertoe te verwijzen naar haar profiel van ongeschoolde vrouw in de Somalische context en het stellen dat haar verklaringen wel degelijk overtuigen. Echter kan zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over haar regio van herkomst. Dat verzoekster een conservatieve achtergrond heeft, biedt geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar regio. Verzoekster toont verder niet aan dat zij dermate afgezonderd leefde dat er van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar leefomgeving kan worden verwacht. De Raad is van oordeel dat verzoeksters verwijzing naar haar profiel en levensomstandigheden, die overigens slechts steunt op de door haar afgelegde verklaringen, geen afdoende verschoningsgrond biedt voor haar lacunaire kennis over haar regio van herkomst.

Inzake de problematiek rond vrouwelijke genitale verminking, beperkt verzoekster zich tot het poneren van hypothesen en het verwijzen naar de landeninformatie dienaangaande. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoekster nog verwijst naar de situatie van geweld tegen vrouwen in Somalië, toont verzoekster niet aan dat de situatie van zulke veralgemeende aard is dat elke Somalische vrouw in aanmerking komt voor de internationale bescherming louter op basis van een geweldscultuur tegenover vrouwen in Somalië. Evenmin toont verzoekster aan dat ze persoonlijk te maken kreeg met zulks geweld.

Verzoekster moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Verzoekster maakt bovendien op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij, of haar dochters bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden, hetgeen op omstandige en pertinente wijze wordt gemotiveerd door de bestreden beslissing. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster, of haar dochters, bij een terugkeer naar Somalië niet opnieuw het slachtoffer worden van VGV.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Afgoye in de provincie Lower Shabelle, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftientwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP